

ČÍRA RADOSTĚ

DIVADLO ŠTÚDIO TANCA

autorka recenzie: **Adam Nagy**

predstavenie na festivale Dotyky a spojenia: 08. 09. 2021 v Martine

Späť do časov čírej mladosti

Kedy nastáva čas radosti? Kedy bolo to posledné obdobie, keď sa človek cítil neustále šťastný? Odpoveďou na tieto otázky je jednoznačne detstvo. Práve toto bezstarostné obdobie zobrazilo Divadlo Štúdio tanca z Banskej Bystrice v inscenácii *Číra radosť*.

Jej zámerom je preniesť dospelého diváka späť do bezstarostného obdobia plného hravosti a deťom zase ponúknuť možnosť zábavy. Tento zámer napĺňa samotná hudba Mateja Háasza, ktorej základ tvoril klavír. Hudba vďaka využitým vysokým cinkajúcim tónom podvedome vytvorila atmosféru detstva. V tomto duchu tanečníci stvárňovali rôzne detské hry ako napríklad slepá baba, schovávačka, napodobňovanie rôznych zvierat, ale okrem klasických hier poukázali aj na najnovšie trendy – parkour, akrobacia na trampolíne atď. Lenže choreografka Zuzana Ďuricová Hájková na záver dodala časovo rozsiahlu pohybovú etudu, ktorá zobrazovala biblický príbeh Adama a Evy a Babylonskej veže. Ich tanečné stvárnenie sa vymanilo z celkového tanečného slovníka inscenácie. Kým predošlé časti sa vyznačovali skôr súčasným tancom a moderným cirkusom, parafráza príbehu Adama a Evy bola nečakane stvárnená kontaktným tancom, ktorý vo vzťahu k celku pôsobil nekoherentne a cudzorodo.

Základ scénickej výpravy Mareka Gašpara Šafárika tvorili biele kvádre rôznych veľkostí, ktoré v formou a využitím v inscenácii pripomínali aj známu stavebnicu lego. Najväčší štvorec slúžil aj ako akási šmyklavka a priestor na parkour. Kvádre pri choreografiách

cielene vytvárali prekážky pre tanečníkov, ale mali aj významotvorné funkcie najmä pri stvárnení obrazu Babylonskej veže a jej rozpadu. Slúžili aj ako skrýše pre zvieratá, ktoré stvárňovali tanečníci.

Projekt *Číra radosť* je výsledkom spojenia medzinárodného súboru divadla a účastníkov jeho detských tanečných krúžkov. Samozrejme, od detí sa neočakáva dokonalé prevedenie pohybu, ale napriek tomu jeden z najmladších účinkujúcich Lucas Giertl zaujal svojimi akrobatickými schopnosťami i profesionálnym, až dokonalým držaním tela. Spomedzi dospelých členov súboru vynikol poľský tanečník Bartosz Przybylski, ktorý ako jediný reprezentoval smer nového cirkusu, teda okrem tanca ovládal aj žonglovanie alebo elektro boogie a iné charakteristické prvky. Pri parkourovej časti by som ešte vyzdvihol charakteristický prvok pre celý súbor, a to izoláciu jednotlivých častí tela, ktorá cvičeniu dodávala nový rozmer, vďaka tomu tanečníci docielili aj jej umelecké stvárnenie. Avšak inscenácia v celkovom pohľade pôsobila ako bežný výstup z tanečného workshopu. Zaujala skôr formálne a využívaním rôznych tanečných techník – súčasný tanec, moderný tanec a moderný cirkus – a ich fúziami, než svojou obsahovou výpoveďou. Priblížila atmosféru detstva, keď, zjednodušene povedané, bol život iba o hre a hraní sa. Radosť spôsobila hlavne cez pohľad na dokonale prevedený pohyb a na fúziu tanečných techník, ktoré zastupovali jednotliví tanečníci.